

Korsgaard: Paa et tidligere Tidspunkt af Dagen har jeg, idet jeg ikke var opmærksom paa, at Laaneforslaget ikke paa daværende Tidspunkt var til Behandling, udtalt mig om dette Forslag. Jeg skal kun gentage, at vi fra vor Side ikke ønsker under de nuværende Forhold at delegere Rigsdagens Magt til Finansudvalget. Vi mener ikke, der kan være nogen Grund til, at man ikke skulde kunne indkalde Rigsdagen paa det Tidspunkt, da Finansministeren mener at have Laanebetingelser, som han vil anbefale Rigsdagen at antage, idet man dog vistnok tør gaa ud fra som nogenlunde givet, at Rigsdagen ikke i den kommende Sommer lige saa lidt som sidste Sommer vil blive hjemsendt paa andet end Ferie.

Vi kunde ogsaa ønske fra vor Side at faa at vide, hvorpaa den højtærede Minister grunder den Antagelse, at han skulde kunne optage et Statslaan til 4 pCt., naar vi alle ved, at Ministeren for ikke længe siden kom hjem fra England og følte det som en stor Sejr, at han kunde opnaa et udenlandsk Laan ikke til 4, men til 5 pCt. Internationalismen er vel ikke saadan i enhver Henseende forsvundet. Vi ved jo nok, at Marxismen i hvert Fald paa meget store Omraader er forsvundet, men kapitalmæssigt troede jeg dog, der endnu var noget, der hed Internationalisme. Derfor forekommer det mig ærlig talt en Smule underligt, at det skal være ligetil, at vi kan faa et indenlandsk Statslaan til 4 pCt., men at vi skal være stolte af at kunne faa et udenlandsk til 5 pCt. Jeg anmoder altsaa om at faa lidt at vide om, hvorledes de to Ting egentlig kan bringes til at rime sammen.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at optage et Laan paa indtil 85 Mill. Kr., kan vi ikke medvirke til at gennemføre. Det, det her drejer sig om, er jo, som jeg allerede har sagt, Spørgsmaalet om Betaling af Regningen. Ministeren holder ikke af at komme og præsentere Regninger for Skatteborgerne, det er mere bekvemt at lægge det over paa dem, der ikke kan protestere, dem, der kommer efter. Det er den Politik, man har ført gennem mange Aar. Det skal ikke være en Bebrejdelse specielt mod den nuværende Finansminister, det er jo en Politik, som alle Rigsdagens Partier i høj Grad har været Tilhængere af.

Med Hensyn til § 2, hvorved Finansministeren endvidere bemyndiges til at

konvertere til 4 pCt. to nu løbende Statslaan, vil jeg gerne gøre den rent saglige Bemærkning, at jeg gaar ud fra, at hvis Vilkaarene for Konverteringen kan blive endnu gunstigere — her tænker jeg paa, at vi allerede for længe siden under en højere Diskonto kunde konvertere Laan i England til betydelig lavere Rente —, vil man benytte sig deraf. Saaledes som den højtærede Finansminister udtalte sig i sin Forelæggelsestale, forstaar jeg det ogsaa saaledes, at det ikke i og for sig skal være 4 pCt., men at det ikke maa komme over 4 pCt., og at man kun hermed vil fastslaa, at man vil ned med Renten.

Vi kan ikke medvirke til Optagelse af et nyt Statslaan. Det er, som jeg sagde før, i Virkeligheden ikke fair overfor Befolkningen tilsyneladende at byde dem en Række Fordele og saa lade dem selv betale Regningen bagefter. Det er en Politik, som Retsforbundet ikke vil medvirke til at gennemføre. Hvis de Herrer ønsker at føre Politik paa den Maade, maa de selv om at skaffe Dækning; vi vil ikke medvirke dertil. Vi vil stemme imod et Statslaan, og vi maa mene, at hvis man vil tage fra den ene Lomme og give til den anden, saa er det redeligt at præsentere Regningen med det samme og ikke lægge Byrden over paa dem, der maaske endnu ikke er født og derfor ikke kan protestere mod disse Ulykker, man roder den efterfølgende Slægt ind i.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet til Optagelsen af dette Laan.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at hans Bemærkninger viser, at han ikke har søgt at følge med paa det udenlandske Laanemarked. Hvis det ærede Medlem havde søgt at følge med blot en lille Smule, vilde han være klar over, at der er en meget stor Forskel paa Renten af de Laan, der gaar fra Land til Land, og af dem, der optages i selve Landet, og det maa forklares ud fra den ringe Tillid, der er, saa snart man skal have sine Penge bragt i et fremmed Land. Derfor bør det ikke forundre det ærede Medlem, at man kan forvente at optage et billigere Laan paa det indenlandske Marked, end der kan optages paa det udenlandske Marked.

Jeg skal ikke rose mig af det, jeg har gjort med Hensyn til det Laan, der blev optaget til Storstømsbroen, men kan sige, at der ikke i lang Tid er gaaet noget Laan over et Lands Grænser til saa gunstige Betingelser som det Laan, Danmark fik i Eng-